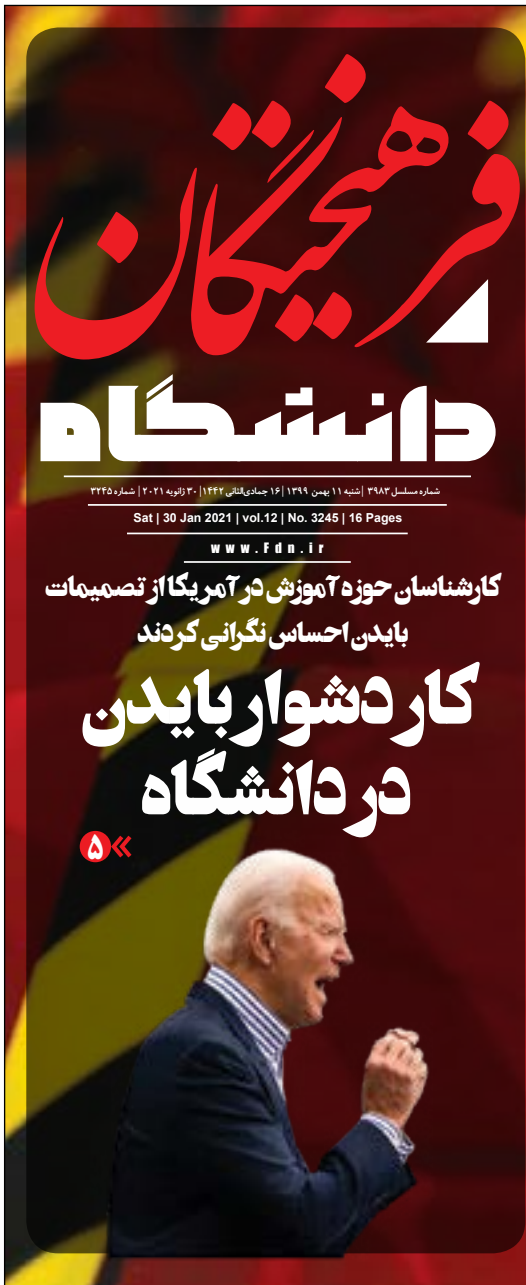

مدیر مرکز کلینیک حقوقی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بندرعباس در گفت‌وگو با «فرهیختگان» مطرح کرد

توسعه عدالت اجتماعی با ایجاد کلینیک حقوقی

«۲»

اعتماد، SNN

«فرهیختگان» از حال و هوای این روزهای تشکل‌های دانشجویی گزارش می‌دهد

چراغ آموزش در اتحادیه‌های

دانشجویی روشن است

«۶»

اولویت‌های فضای نشریات دانشجویی در دانشگاه‌های علوم پزشکی

«۲»

اساتید اولین تجربه امتحانی نودانشجویان را درک کنند

«۲»

برگزاری کلاس‌های آفلاین؛ نگرانی وزارت علوم در برخی دانشگاه‌ها

«۲»

هیچ مورد فوتی ناشی از کرونا در دانشجویان علوم پزشکی نداشتیم

«۸»

ادامه از صفحه یک

۹ فرق بین مهاجر و اتباع خارجی

کاظمی به مهاجرانی اشاره می‌کند که حدود ۳۰ سال است که در ایران زندگی می‌کنند و می‌گویند: بسیاری از این مهاجران در ایران به دنیا آمده‌اند و دارای کارت اقامت و مدارکی هستند که حضورشان را در ایران قانونی نشان می‌دهد. اما در حوزه مقررات و مزیت‌ها و به‌نوعی مجوزهایی که مهاجران برای فعالیت‌هایشان دارند همیشه یک نگاه دیگری است. آن نگاه این است که انگار تازه این مهاجران به ایران آمده‌اند و یک مدت کوتاهی در اینجا زندگی می‌کنند و بعد هم برمی‌گردند و همیشه تصمیم‌گیری‌ها یا سیاست‌های موقتی برای این افراد گرفته می‌شود که بخش مهمی از زندگی‌شان را در ایران گذرانده‌اند و این مهاجران با اتباع خارجی که مثلاً برای یک مدت کوتاه به ایران می‌آیند و بعد می‌روند، یکی شمرده می‌شوند.»

۹ کارت اقامت‌های یک‌ساله و رنج‌های بی‌شمار

این شاعر مساله دیگر را تمدید سالیانه مدارک مهاجران افغانستانی می‌داند و می‌گوید: «مدارک شناسایی مهاجران سال به‌سال تمدید می‌شود، درحالی‌که آنها سال‌هاست که در ایران زندگی می‌کنند. این مدارک و هویت اما به‌صورت موقت به آنها داده می‌شود، یعنی یک‌سال تمدید می‌شود و دوباره سال بعد هم همین است تا درموردش تصمیم گرفته شود. همین مساله باعث می‌شود مزایایی که یک مهاجر برای یک زندگی لازم دارد به‌صورت موقت باشد و نتوانند برای یک زندگی بلندمدت تصمیم بگیرند. این مساله در حوزه تحصیل، اشتغال، داشتن گواهینامه، بیمه و بقیه چیزها وجود دارد. اگر این مساله به‌صورت همیشگی حل نشود، این مشکل همیشه عود خواهد کرد و جامعه ایران و جامعه مهاجر با این مساله برخورد خواهد کرد و

سروکار خواهد داشت چون همیشه در یک وضعیت بلاتکلیفی و موقت نگه داشته می‌شوند. پس طبیعتاً با تغییرات سیاسی و اجتماعی که در ایران اتفاق می‌افتد و تصمیم‌گیری‌های شخصی مسئولان و برخی عملکردهای سلیقه‌ای و موردی وضعیت مهاجران دچار نوسان می‌شود. مثلاً می‌بینیم حدود ۱۰ سال است کارت‌های ابرپانک آمده، اما همیشه مهاجران در یک وضعیت بلاتکلیف بوده‌اند و از داشتن این کارت محروم و همیشه در اضطراب و اضطراب بوده‌اند. یا تلفن همراه سال‌هاست که آمده، ولی مهاجران گاهی حق داشتن تلفن همراه را داشتند و گاهی نیز نداشتند. با وجود اینکه از لحاظ قانونی حق داشتند اما به‌خاطر مقررات این حق از آنها سلب شده است. این مسائل همیشه گریبانگیر مهاجران است چون یک قانون مشخص و مدون برای آنها وجود ندارد. به‌نظم بهترین راه و بهترین روش برای حل این مساله که جامعه دچار اضطراب نشود و این مصائب تداوم پیدا نکنند این است که مدت تمدید مدارک شناسایی مهاجران بیشتر شود، به‌گونه‌ای که اگر یک مهاجر اقامتش تمدید شد تا چند سال راحت باشد و هر سال دچار یک آشفتگی نشود که اگر مدت اقامتش تمدید نشود، همه کارت‌های بانکی‌اش مسدود و از بقیه چیزها هم محروم می‌شود. ببینید این مساله خیلی مهم است، بخش زیادی از زندگی مهاجران صرف این می‌شود که هر سال برای تمدید اقامت بروند. الان وضعیت جوری است که بخشی از عمر یک مهاجر در طول سال صرف مسائلی می‌شود که هر سال باید تکرار شود.»

۹ تصمیم‌ها مقطعی نباشد

او ادامه می‌دهد: «موضوع دیگر این است که باید یک نگرشی وجود داشته باشد که جامعه مهاجر را

که سال‌هاست در ایران زندگی می‌کنند با اتباع خارجی که فقط یک سفر به ایران می‌آیند جدا کنند. مشکل بزرگ این است که همه مقرراتی که برای اتباع خارجی گذاشته می‌شود برای مهاجران هم همین است. مثلاً حق پیوند عضو ندارند، خب این مساله به‌خاطر مسائلی است که قبلاً اتفاق افتاده اما برای کسانی که در ایران زندگی می‌کنند و بیشتر آنها در ایران به دنیا آمده‌اند نباید باشد. یا مثلاً اهدای خون برای اتباع ممنوع است. برای کسی که مدت کوتاهی در ایران زندگی می‌کند این طبیعی است، اما برای مهاجرانی که در طول زندگی‌شان حتی از ایران خارج هم نشده‌اند صادق است. به‌نظم نباید این مساله درمورد مهاجران صدق کند.

درمورد کارت بانکی هم همین است، ممکن است کسی که مدت کوتاهی بخواهد در کشور زندگی کند، مشکلات زیادی با داشتن کارت بانکی ایجاد کند اما برای مهاجرانی که اینجا به دنیا آمده نباید صدق کند. برای همین باید حکم جدایی برای مهاجران وجود داشته باشد. اگر مقطعی تصمیم‌گیری شود، این مشکلات برای دو طرف وجود خواهد داشت.»

صحبت‌هایشان تمام می‌شود و تأکیدشان بر این است «که این مسائل نباید مانع وحدت شود و آن را خدشه‌دار کند و عده‌ای به‌دنبال این باشند که از این مساله یک مساله سیاسی بسازند. ایران برای ما وطن است.»

همه ما می‌دانیم که مردم افغانستان جان و تن ایرانی‌ها هستند. به قول رضا امیرخانی که می‌گوید: «افغانستان پاره تن من است، همیشه به هر مسافرتی که می‌روم دوست دارم که زود به ایران برگردم اما در افغانستان این مساله برایم به وجود نیامد و احساسم این بود که در ایران هستم.»

مایکوبا کتریولوژی و رشته‌های وابسته بود.

هشتاد سخنران بین‌المللی و ۲۵ سخنران داخلی آخرین دستاوردهای علمی را با توجه خاص به فراگیری کووید-۱۹ و بیماری‌های ناشی از مایکوبا کتریپا ارائه نمودند.

این گردهمایی که با حضور بیش از ۱۰ هزار شرکت‌کننده از ۲۸ کشور دنیا برگزار شد، نشانه‌ای از تلاش‌های مداوم برای پیشبرد علوم پایه و بالینی پزشکی در جهان است.

خبر

کنگره مایکوبا کتریولوژی، نشانه‌ای از تلاش‌های مداوم برای پیشبرد علوم پایه در جهان

بیانیه پایانی سومین کنگره مایکوبا کتریولوژی روز گذشته منتشر شد. در این بیانیه آمده است: سومین کنگره آسیایی-آفریقایی مایکوبا کتریولوژی که به‌صورت وینپار از ۸ تا ۱۰ بهمن ۱۳۹۹ توسط مرکز تحقیقات مایکوبا کتریولوژی وابسته به پژوهشکده سل و بیماری‌های ریوی در تهران برگزار شد، فرصت مناسب و مغتنمی برای تبادل آخرین یافته‌ها در زمینه

اولویت‌های فضای نشریات دانشجویی در دانشگاه‌های علوم پزشکی

محمد فامیلیان

فعال دانشجویی و عضو شورای نظارت بر نشریات وزارت بهداشت

تمامی فعالان نشریات دانشجویی تجربیات مختلفی در زمینه کمبود اعتبارات فرهنگی و در نتیجه آن کاهش حمایت‌های مالی از نشریات را از نزدیک مشاهده و درک کرده‌اند و همچنین حمایت‌های مالی یکسان از نشریاتی

که حتی به‌صورت واضح با درج‌ات کمی و کیفی متفاوتی انتشار پیدا می‌کنند نیز خاطر فعالان نشریات دانشجویی را خراشیده است و حمایت‌ها یا عدم حمایت‌های سلیقه‌ای که براساس سوگیری‌های سیاسی یا حتی صنفی نشریات توسط مسئولان در دانشگاه‌ها بروز پیدا می‌کند برای فضای نشریاتی وزارت بهداشت بسیار نامطلوب است. از همین‌رو به یقین یکی از مهم‌ترین مسائلی که مجدانه پیگیر آن خواهیم بود اجرای هرچه بهتر طرح رتبه‌بندی نشریات دانشجویی وزارت بهداشت است. طرح رتبه‌بندی نشریات دانشجویی وزارت بهداشت بالاخره بعد از مدت‌ها در مردادماه سال جاری به دانشگاه‌های علوم پزشکی سراسر کشور ابلاغ شد تا براساس معیارهای استاندارد تعیین‌شده از نظر کمی و کیفی سنجیده و رتبه‌بندی شوند، درصورتی‌که به‌درستی اجرایی شود می‌تواند گام بلند و موثری در جهت بهبود کیفیت نشریات دانشجویی وزارت بهداشت بردارد و با ارزیابی عملکرد و رتبه‌بندی فعالیت دانشگاه‌های علوم پزشکی در حوزه نشریات می‌توان به‌سخت ساماندهی اعتبارات و حمایت‌های مالی از نشریات گام برداشت. این رتبه‌بندی‌ها می‌تواند با ایجاد وحدت‌رویه تا جای ممکن عدالت را در حمایت‌های مادی و معنوی از نشریات دانشجویی محقق کند. به‌یقین ساماندهی این فضا و افزایش سطح کیفی نشریات دانشجویی می‌تواند دانشجویان بیشتری را به این فضا جذب کند و باعث شود نشریات سهم بیشتری از اثرگذاری را به خود اختصاص دهند. یکی دیگر از مسائل بسیار مهم در نشریات بسط رواداری در سطوح مختلف است. متأسفانه بعضاً از دانشگاه‌های کشور اخباری به گوش می‌رسد که برای یک یادداشت انتقادی سعی می‌شود از طرق قانونی و حتی غیرقانونی مشکلاتی را برای نگارنده آن یادداشت ایجاد کنند که این اعمال در شأن و برآورده فضای دانشگاهی نیست و باید کوشید با تعمیق فضای گفت‌وگو و گفت‌وگو ساز، تحمل رانسبت به سخنان مخالف افزایش داد و این‌طور نباشد که با برخی از این رفتارها روحیه حقیقت‌جو، مطالبه‌گرانه و آرمان‌گرایانه قشر جوان و نخبه کشور سرکوب شود و این انرژی عظیم که می‌تواند به رشد و بالندگی میهن ما و تحقق آرمان ایران بزرگ یاری رساند از بین برود یا تبدیل به یک نیروی مخرب شود. ایجاد خفق‌مرزهای متعدد و مکرر در جهت تنگ ساختن فضای قلم‌زدن در نشریات و سلب حداقل فضای انتقاد آن‌هم حتی انتقاد از مسئولان دانشگاه‌های امکان اصلاح حتی کوچک‌ترین مشکلات و تحقق اصلاحات در ساختارها را یا غیرممکن می‌سازند یا غیرممکن جلوه می‌دهند.

همچنین باید به این موضوع نیز توجه داشت که نشریات باید محلی برای نشر تفکرات جوشش‌یافته از بستر دانشگاه باشند و نه نشر محتوای تزئین‌شده و بعضی کپی‌های ناشیانه از مطالب الفائی خارج از دانشگاه و اگر گفت‌وگو و بحث و جدلی نیز وجود دارد باید نشانه‌های خورش تفکر پویا و نواندیش دانشجویانی باشد که به‌دنبال گسترش و نو کردن اندیشه‌های خود و جامعه هستند. بیان نظرات ناب و نو در حوزه‌های مختلف در نشریات دانشجویی می‌تواند سبب اثرات بسیار مهمی در بسط مدنیت در جامعه و تمرین اندیشیدن و گفت‌وگو یعنی حلقه‌های گم‌شده ارتباط در جامعه امروز ما شود. در حوزه استفاده از بستر فضای مجازی پس از تأخیرهای فراوان بالاخره اتفاق‌های مثبتی هم در وزارتخانه رقم خورده است، در سالی که گذشت سایت خانه نشریات دانشجویی وزارت بهداشت با هدف ساماندهی به فعالیت‌های نشریاتی افتتاح شد و همچنین وزارت پس از تأخیر ۴ ماهه در بستر فضای مجازی انتخابات شورای مرکزی ناظر بر نشریات وزارت را برگزار کرد و اینها نشان می‌دهد هنوز نوعی بیگانگی در استفاده از فضای مجازی وجود دارد که باید از بین برود و با بهره‌جستن از امکاناتی که موجب خلا ایجادشده به‌خاطر همه‌گیری کرونا و برگزار نشدن دوره‌های آموزشی حضوری و جلسات شده، آن را برطرف کرد. وظیفه هر دانشگاه این است که حداقل‌های فضای فعالیت برای فعالان دانشجویی را مهیا کرده و در اختیارشان قرار دهد، از همین‌رو دانشگاه‌ها باید امکان برگزاری دوره‌ها و جلسات و دیگر فعالیت‌ها را حداقل محدودیت‌ها برای فعالان در عرصه انتشار نشریات دانشجویی فراهم آورند. میان تمامی این صحبت‌ها شاید چیزی که بیشتر از همه در دوران همه‌گیری کرونا ما را متوجه خود ساخت و ذهن‌ها را به خود مشغول کرد عدم وجود یا حداقل کمبود ژورنالیست‌های حرفه‌ها در حوزه سلامت بوده است، ملغمه اطلاع‌رسانی، تحلیل‌های عجیب، نشر اطلاعات غیرعلمی و انتشار گسترده مطالب شبه‌علم که شاید اوج آن را در انتشار محتوای غیرعلمی و شبه‌علم درمورد واکسن کرونا شاهد بودیم این پرسش را برای ما و به‌ویژه برای بنده طرح کرد که آیا هنوز وقت آن فرا نرسیده است تا با فراهم کردن شرایط و سیاستگذاری‌های صحیح با سوق دادن دانشجویانی که در آینده نه‌چندان دور تبدیل به متخصصانی بیگانگی در زمینه تحصیلی خود خواهند شد، فضای نشریات دانشجویی دانشگاه‌های علوم پزشکی کشور را به‌سخت تخصصی‌شدن و نگارش و انتشار به‌موقع محتوای دقیق علمی سوق دهیم و آغازگر ایجاد نسلی از متخصص ژورنالیست‌هایی باشیم که جلوی گسستگی فکری و ذهنی جامعه در مقابل انتشار انبوهی از اطلاعات ناصحیح در مسائل حوزه علوم پزشکی را بگیریم و تخصصی‌شدن ژورنالیسم در حوزه علوم پزشکی را رقم بزنیم؟ با تمام مسائل و موارد امیدواریم با یاری خداوند و همکاری و همیاری فعالان نشریاتی سراسر کشور با هر طیف فکر و عقیده‌ای بتوانیم بیش از پیش در جهت اعتلای فضای نشریاتی که فضای نشر افکار و اندیشه است گام برداریم و به پیش برویم.